

TABOR

Gazetka niedzielna parafii Przemienienia Pańskiego w Ogrodzieńcu

12 maja 2013 r.

VII niedziela wielkanocna – Wniebowstąpienie

nr 19/2013 (77)

ŚLADAMI MISTRZA Z NAZARETU

rozważania nad Ewangelią niedzielną

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Tak jest napisane: Mesjasz będzie cierpiał i trzeciego dnia zmartwychwstanie, w imię Jego głoszone będzie nawrócenie i odpuszczenie grzechów wszystkim narodom, począwszy od Jerozolimy. Wy jesteście świadkami tego. Oto Ja ześlę na was obietnicę mojego Ojca. Wy zaś pozostaniecie w mieście, aż będziecie uzbrojeni mocą z wysoka».

Potem wyprowadził ich ku Betanii i podniósłszy ręce błogosławił ich. A kiedy ich błogosławił, rozstał się z nimi i został uniesiony do nieba.

Łk 24,46-51

Dzisiaj możemy na tę scenę patrzeć z perspektywy minionych wieków. Uczniowie pieczołowicie okazali posłuszeństwo Mistrzowi. Nie tylko rozkrzewiali wiarę w ówczesnym świecie, ale dzięki swemu zapałowi zdecydowali o żywotności tej wiary, która przetrwała do dnia dzisiejszego.

Doskonałym zobrazowaniem posłuszeństwa Chrystusowym wezwaniom jest księga Dziejów Apostolskich. Opisane są w niej podróże Apostołów, także podróże misyjne św. Pawła. Wśród najróżniejszych czynności, jakie Apostoł Narodów wykonywał, opi-

sany jest także obrzęd wkładania rąk. Tak więc Paweł, docierając do kolejnych wspólnot chrześcijańskich, ustanawiał w nich prezbiterów. Minęły zatem kolejne wieki, a w setkach katedr na całym świecie powtarza się ten sam obrzęd ustanawiania prezbiterów, czyli święcenia kapłańskie.

Gdybyśmy stworzyli specjalne drzewo genealogiczne, okazałoby się, że każdy ksiądz w przeszłości miał dzień, w którym na jego głowę biskup nałożył swe ręce. Na tego biskupa też ktoś kiedyś nakładał ręce. Na tego kogoś też ktoś nakładał ręce. Okazuje się, że nigdy w historii nie było nawet momentu, w którym zabrakłoby biskupów czy prezbiterów. Fenomenem jest tutaj chociażby Kościół rzymski, na przykładzie którego widoczna jest tzw. sukcesja apostołska, czyli ciągłość przekazywania sakramentu święceń kolejnym pokoleniom kapłanów. Oznacza ona, że cofając się, w przypadku każdego księdza dojdziemy w końcu do któregoś z Apostołów, a przez Apostoła do samego Chrystusa.

Czy się to zatem komuś podoba, czy nie, Kościół nie wymyślono za biurkiem. Wszyscy duchowni, bez względu na swe słabości i grzechy, pochodzą od samego Chrystusa. Możemy powiedzieć, że jesteśmy Kościołem Jezusowych duchownych.

List pasterski Konferencji Episkopatu Polski o zagrożeniach naszej wiary (część 2)

4. Nie chcemy popadać w obsesję zła ani dostrzegać go wszędzie; nie jest też naszym celem określanie jako szatańskie wszystkiego, co wywodzi się spoza kulturowych i religijnych granic chrześcijaństwa; także tego, co wykracza poza zakres nauki Kościoła. Dzieje naszej religii obfitują bowiem w doświadczenia dialogu międzyreligijnego oraz tzw. inkulturacji i akomodacji, tj. przyjmowania do chrześcijaństwa różnych elementów i wartości tkwiących w religiach niechrześcijańskich i w ukształtowanych pod ich wpływem kulturach. Religie te także są wyrazem poszukiwania człowieka przez Boga i Boga przez człowieka; postrzeganie ich jako dzieła czy narzędzia szatana byłoby sprzeczne zarówno z doświadczeniem, jak i z nauką Kościoła, który od Soboru Watykańskiego II dostrzega w nich autentyczne pierwiastki prawdy, dobra i świętości, nawet jeśli dziś jesteśmy świadkami bolesnych zjawisk fanatyzmu religijnego, skutkującego prześladowaniem chrześcijan w wielu częściach świata, szczególnie w krajach Azji i Afryki. Należy wszakże odróżnić religię od powołującej się na nią sekty, co nie dla każdego jest możliwe.

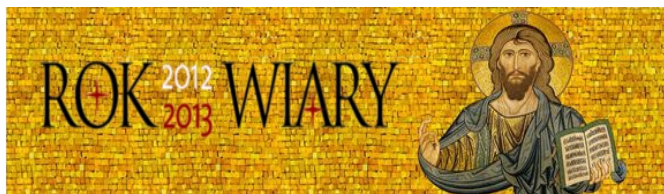
Celem naszym jest wezwanie do ostrożności i roztropności; do odpowiedzi na pytanie, czy zawsze jesteśmy w stanie odróżnić człowieka uczciwego od szarlatana, sport od jego filozoficznego czy religijnego zaplecza. Niejeden guru czy „cudotwórca”, przekonany o własnej wszechmocy, popada w pychę, stając się bardziej z tego powodu narzędziem złego ducha, niż ze względu na wykonywane praktyki.

Sytuacja, o której mówimy, nie jest niczym nowym w Kościele. Szczególnie bliską analogię do współczesności znaleźć możemy w chrześcijaństwie pierwszych wieków, które rozwijało się w pogańskim świecie Cesarstwa Rzymskiego, będącego tygłem wszelkiego rodzaju politeistycznych religii, sekt, prądów filozoficznych, misteriów. Tworzyły one złożoną mozaikę wierzeń, przesyconą elementami ma-

gii i ezoteryzmu. Chrześcijaństwo nie tylko przetrwało w tych warunkach, zachowując swą integralność w stanie nienaruszonym, ale rozprzestrzeniło się na całe Imperium dzięki wierze swych wyznawców. Jak wówczas, tak i dziś, chrześcijanin staje bowiem wobec wyboru: dobra lub zła, prawdy lub fałszu, Chrystusa lub fikcyjnych bóstw czy nawet złego ducha.

Istotą chrześcijaństwa jest wiara w Jezusa Chrystusa jako Wcielonego Boga, który przyniósł ludzkości pełnię Bożej prawdy oraz dokonał dzieła odkupienia i zbawienia ludzi wszystkich czasów. W Nim więc jest pełnia prawdy i pełnia Bożej łaski. On jest jedynym Pośrednikiem między Bogiem i człowiekiem, jedyną Drogą do Ojca; On jest pełnią i wzorem życia religijnego. Wywodząca się od Niego religia, uobecniona w Chrystusowym Kościele, jest religią najdoskonalszą i w pełni zbawczą. Jest więc nie do pogodzenia z chrześcijaństwem szukanie jakiegokolwiek namiastki życia religijnego poza Chrystusem i Kościołem, ponieważ nie da się połączyć Ewangelii z tajemną pseudowiedzą, sakramentalnej działalności Kościoła z magią, wiary w zmartwychwstanie z wiarą w reinkarnację. Takie zachowanie nie ma nic wspólnego z chrześcijaństwem i de facto stawia człowieka poza Kościołem. Chrześcijanin, kierując się wskazaniem własnej wiary, zdecydowanie odrzuca wszystko, co jest z nią sprzeczne lub co jej zagraża. Katechizm Kościoła Katolickiego stwierdza jednoznacznie: „Należy odrzucić wszystkie formy wróżbiarstwa: odwoływanie się do Szatana lub demonów, przywoływanie zmarłych lub inne praktyki mające rzekomo odsłaniać przyszłość (por. Pwt 18,10; Jr 29,8). Korzystanie z horoskopów, astrologia, chiromancja*, wyjaśnianie przepowiedni i wróżb, zjawiska jasnowidztwa, posługiwanie się medium są przejawami chęci panowania nad czasem, nad historią i wreszcie nad ludźmi, a jednocześnie pragnieniem zjednania sobie ukrytych mocy. Praktyki te są sprzeczne ze czcią i szacunkiem – połączonym z miłującą bojaźnią – które należą się jedynie Bogu. Wszystkie praktyki magii lub czarów, przez które dąży się do pozyskania tajemnych sił, by posługiwać się nimi i osiągać nadnaturalną władzę nad bliźnim – nawet w celu zapewnienia mu zdrowia – są w poważnej sprzeczności z cnotą religijności. Praktyki te należy potępić tym bardziej wtedy, gdy towarzyszy im intencja zaszkodzenia drugiemu człowiekowi

* chiromancja (gr. *cheir* – ręka, *manteia* – wróżenie) to przepowiadanie przyszłości i odczytywanie charakteru człowieka z długości, kształtu i połączeń linii papilarnych na wnętrzu dłoni.

lub uciekanie się do interwencji demonów. Jest również naganne noszenie amuletów. Spirytyzm często pociąga za sobą praktyki wróżbiarskie lub magiczne. Dlatego Kościół upomina wiernych, by wystrzegali się ich” (KKK 2116-2117).

Każdy człowiek jest wolny, także w zakresie swego życia religijnego. Może wybrać Chrystusa lub Go odrzucić; może wybrać Kościół lub sektę. Nie może jednak uniknąć odpowiedzi na pytanie, w imię czego i w zamian za jaką wartość może Chrystusa odrzucić. Chrześcijaństwo ma do zaoferowania daleko więcej niż jakakolwiek inna religia czy sekta, jednak trzeba chcieć je bardziej dogłębnie poznać, by dostrzec ukryte w nim skarby. Uniemożliwiają to powszechne dziś ignorancja, obojętność, znudzenie i rutyna, ale także ludzkie poczucie samowystarczalności i rozumienie wolności jako niezależności od wszystkiego, zwłaszcza zaś od Boga.

5. Gilbert Keith Chesterton pisał: „Kiedy człowiek przestaje wierzyć w Boga, może uwierzyć we wszystko”. Rozwojowi opisywanych zagrożeń sprzyja pustka duchowa, będąca efektem powszechnej dziś i programowej laicyzacji i sekularyzacji, deprecjonowania chrześcijaństwa w przestrzeni publicznej, zaniedbań w zakresie wychowania do wiary,

dokonującego się w rodzinie, a także niedomagań duszpasterstwa. Ludzie, zwłaszcza młodzi, łudzą się, że w sekcie znajdą to, czego brak im w rodzinie i w Kościele. Sekta chętnie udziela odpowiedzi na pytania, na które nie odpowiadają rodzice czy Kościół. Brak oparcia w rodzinie, brak perspektyw, oddalenie od Kościoła i życia parafialnego, osłabienie wiary, to sytuacje sprzyjające agresywnej aktywności sekt.

Najlepszy sposób na uniknięcie wszelkiego rodzaju zagrożeń wiary to właściwie prowadzone duszpasterstwo i wychowanie w rodzinie, formujące dojrzałą i rozumnie uzasadnioną wiarę oraz postawy życiowe oparte na chrześcijańskiej hierarchii wartości. Niezbędne są zarówno propagowanie kompetentnej wiedzy o sektach czy okultyzmie, zwłaszcza na katechizacji, jak i rzeczowa apologia chrześcijaństwa, polegająca nie tylko na obronie przed zarzutami, ale także na racjonalnym uzasadnieniu wiary w Chrystusa oraz na wykazywaniu wartości i wyższości chrześcijaństwa nad innymi religiami.

Pomocą służą nam Centra Informacji o Nowych Ruchach Religijnych i Sektach (w tym dominikańskie), a także ośrodki i specjalistyczne poradnie prowadzone w niektórych diecezjach, parafiach czy wspólnotach zakonnych, przygotowane, aby zająć się profesjonalnym poradnictwem i udzielić stosownej pomocy.

W imieniu Komitetu ds. Dialogu z Religiami Niechrześcijańskimi KEP, bp Romuald Kamiński

Ogłoszenia duszpasterskie

1. W tym tygodniu patronują nam:

- w poniedziałek – Matka Boża Fatimska. W tym dniu wspominamy też 32. rocznicę zamachu na Błogosławionego Jana Pawła II. Mając przed oczami to wydarzenie z 13 maja 1981 roku, wpatrujemy się w jego święte życie, na jego wzór starajmy się żyć w pełnej komunii z Panem Bogiem i całkowicie zawierzyć Maryi nasze rodziny i nasze osobiste codzienne sprawy.
- we wtorek – św. Maciej Apostoł, wybrany do Grona Dwunastu w miejsce Judasza. Hebrajskie imię Maciej oznacza „dar Boga”. Zwróćmy się do tego Świętego, aby wspomagał nasze wysiłki codziennego stawania się darem Boga dla braci.
- w czwartek – św. Andrzej Bobola, kapłan i męczennik. Żył na przełomie XVI i XVII wieku i zasłynął jako gorliwy kaznodzieja i duszpasterz. Stąd zyskał miano „łowcy dusz”. Jest kolejnym patronem Polski.

2. Zapraszamy na nabożeństwa majowe ku czci Matki Najświętszej w Sanktuarium Matki Bożej w Pod-

zamczu – Msza św. z nabożeństwem codziennie o godz. 17⁰⁰, a w Kościele po wieczornej Mszy św. o godz. 18⁰⁰.

3. W środę po wieczornej Mszy św. i nabożeństwie majowym zapraszamy na spotkanie Kręgu Biblijnego.

4. W czwartek po wieczornej Mszy św. zapraszamy młodzież przygotowującą się do przyjęcia sakr. Bierzmowania na spotkanie formacyjne w Kościele.

5. Przyjmujemy zapisy na Pielgrzymkę do Kalwarii, która odbędzie się 1 czerwca. Wyjazd o godz. 7⁰⁰. Serdecznie zapraszamy.

6. Za tydzień w niedzielę młodzież z klas trzecich Gimnazjum przyjmie Sakrament Bierzmowania z rąk ks. bpa Piotra Skuchy na Mszy o godz. 18⁰⁰. Prosimy o niezajmowanie ławek w głównych rzędach, które będą zarezerwowane dla świadków i rodzin. A na Mszy św. o godz. 12⁰⁰ będziemy obchodzić I rocznicę przyjęcia Komunii św.

7. Spowiedź dla młodzieży przed bierzmowaniem i dla dzieci rocznicowych w piątek o godz. 16⁰⁰.

8. Zachęcam do lektury prasy katolickiej.

INTENCJE MSZY ŚWIĘTYCH 13 – 19 maja 2013 r.

13 maja – poniedziałek

- 7⁰⁰ 1) + Stanisław Biedak – w 10. r. śmierci.
2) + Konstanty Pilarczyk – od brata Zygmunta z rodziną.
- 18⁰⁰ + Jolanta Kuśmierska – od koleżanek z sekretariatów szkół: Iwony, Eli Lipki; oraz z księgowości: Jadwigi i Agnieszki.

14 maja – wtorek

- 7⁰⁰ 1) + Konstanty Pilarczyk – od Tadeusza Sojki i Celiny Machelskiej.
2) + Stefan Kudela – od swatki Wiesławy Włosek.
- 18⁰⁰ + Łukasz, Anna, Helena, Stefania, Eleonora Pilarscy; Kazimierz Kryjom; Stanisława Cholewa.

15 maja – środa

- 7⁰⁰ 1) + Zofia Biedak – Leokadia Kowalska.
2) + Zofia Świacka – od córki Beaty.
- 18⁰⁰ Nowenna do M.B. Nieustającej Pomocy.

16 maja – czwartek

- 7⁰⁰ 1) + Zofia, Czesław, Witold Biedak.
2) + Konstanty Pilarczyk – od Jadwigi i Kazimierza Pilarczyk z rodziną.
- 18⁰⁰ + Józefa, Bolesława, Kazimierz, Czesława Molenda; Mieczysława, Maria, Władysław Wójcik.

17 maja – piątek

- 7⁰⁰ 1) + Konstanty Pilarczyk – od Joanny i Sławomira Janiczków z dziećmi i Ireny Oleś.
2) + Stefan Kudela – od Krystyny Wysockiej.
- 18⁰⁰ Msza zbiorowa za zmarłych.

18 maja – sobota

- 7⁰⁰ 1) + Konstanty Pilarczyk – od chrześnicy Małgorzaty z rodziną.
2) + Zbigniew, Bogdan, Eugeniusz Oleś.
- 18⁰⁰ + Jan i Czesława Świdzińscy; Antonina Żurek; Jan, Katarzyna, Jan i Józef Znamirowscy; Kazimiera Witek; Zbigniew Florczyk.

19 maja – niedziela

- 7⁰⁰ + Adam Okołowski – od sąsiadów z ul. Narutowicza.
- 9⁰⁰ + Zbigniew, Bogdan, Eugeniusz Oleś; Karolina, Michał Socha.
- 10³⁰ + Alfred Bednarz, Genowefa Maciążek, Józef i Józefa Jagła.
- 12⁰⁰ Za parafian.
- 18⁰⁰ Bierzmowanie.

Stopka redakcyjna

Adres:

Rzymskokatolicka Parafia Przemienienia Pańskiego
ul. Kościuszki 33
42-440 Ogrodzieniec
tel. 699-189-130
e-mail: tabor.ogrodzieniec@op.pl
www.parafia.ogrodzieniec.pl

Redakcja gazetki:

Ksiądz Jacek Furtak, Proboszcz
Ksiądz Mariusz Olejnik
Ksiądz Michał Kocjan (redaktor odpowiedzialny)